

Recenzija par sabiedriskā pasūtījuma raidījumiem Rīga TV24

Skatoties šīs vasaras RīgaTV24 produkciju, ir daudz pozitīvu iespaidu. Kanāls saturiski un tehniski progresē, tam aug skatītāju skaits kvalitatīvi ietekmīgās nišās.

Tomēr joprojām nerimst domas par divām informatīvajām telpām Latvijā, precīzāk – polarizāciju. Divos polos. Kļūst skaidrs, ka šī kanāla raidījumi ir domāti tiem, kuri vēlas sevi redzēt visai skarbā nacionālpatriotiskā (Ziemeļ) polā. Gan izklaides, gan ziņu, pat kulinārijas tematikas jomā, neticami, bet arī komercatlase par to liecina ik dienu. Rets izņēmums – E. Zariņa Ziņu tops, bet arī apliecina likumsakarību.

Otrā (Dienvid) polā nav neviena raidījuma. No kā ir bail? Lai gan turpat, pie RīgaTV24 ieejas, gājēju plūsmās virzās ļaudis, kuri varbūt vēlētos pēkšņi arī no šīs studijas dzirdēt ko pilnīgi citu, būtiski atšķirīgu no Krievijas propagandas stāstiem.

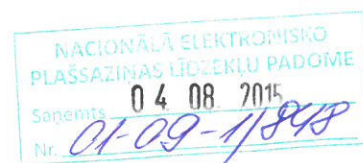
Jā, te mēs nonākam sadaļā par propagandu. Šī komunikācijas metode pati par sevi nav ne slikta, ne laba, jo ir pārāk veca, lai tagad to sāktu detalizēti ekstrapolēt uz šodienas pielietotājiem. Sen zināms, ka propaganda iedarbojas tikai uz tiem, kuri to vēlas dzirdēt. Tāpēc īpaši neraizējos par Latvijas publikas noturību pret bagātajiem Krievijas TV raidītājiem.

Bet manas bažas, cienījamie jaunieši no RīgaTV24, ir par ko citu. Raidot tikai to, ko vēlaties klausīties paši vai jūsu draugu loks, nonākat pārāk lokālu ideju un faktu mazdārziņā, kur pat riebīgs kaitēklītis kļūst nesaprotami mīļš. Un tādējādi jaukais mazdārziņš arī var sākt smaržot pēc propagandas. Smacējošas.

Raidījums *Globuss* reiz nu ir tas, kuram jāatver vārti uz plašo pasauli. Tas arī izdodas vairumā gadījumu. Bet kā vienkāršam cilvēkam rast spēku to noskatīties? Joprojām man ir pretenzijas pret smagnējo sarunas temporitmu, nekādo dramaturģiju un studijas uzbūvi. (Salīdzināšu banāli – piemēram, reportāžās no Centrāltirgus vai IT tematikas sarunās ir kāda viegli gaistošas un šarmējošas naivitātes vilkme, tad tikai ne te! Kāpēc gan tā?) Nav pozīciju pretrunu. Joprojām gandrīz nekādas sasaistes ar Latvijas dienaskārtību. Mizanscēna. Eksperti, kuri savas kompleksijas dēļ, ir spiesti no visa spēka ar abām rokām atstumties no stikla galda (tātad no skatītāja!), nespējot ne dziļi paelpot, ne līdz ar to skaidri un saprotami formulēt savu viedokli, ir raidījuma zaudējums. Arī vadītājs lieto pārsvarā slēgtus žestus. Temati zinošam skatītājam jau nedēļu iepriekš izrunāti. Konkrēti kam adresēts tas viss vēlreizējais apmaiņjums? TV operatoru atbildība pie tik neveiksmīga studijas iekārtojuma un sarunas ļenganuma ir: **tikai** tuvplāni un oriģinālas gaismas. Nekādus kopējos un vidējos plānus, lūdzu!

Uzsvēršu, ka nevērīga attieksme pret skaidrrunu ir ne tikai šī, bet visu RīgaTV24 raidījumu vadītāju nopietns trūkums.

Kas tur tik laikmetīgs ir cikls, kas joprojām tur augstu latiņu, rēķinoties ar informētu skatītāju mākslas jomā, kā arī ciena garāmgājēju. Nepārspilēti ar vēstures faktiem, toties cilvēciski silti spēj runāt par pretrunīgajām personībām un virzieniem latviešu

mākslā, laikmeta kontekstu, piešķirot kanālam RīgaTV24 nepieciešamo vertikāles dziļurbuma klātbūtni.

Preses klubs, iespējams, arī sava bezkaunīgi ambiciozā nosaukuma dēļ pulcina visai lielu auditoriju. Tādēļ, manuprāt, rēķinoties tieši ar šo aspektu, nupat jau būtu laiks ik raidījumā dot nelielu **antizombēšanas** poti. Savākt informāciju, to izanalizēt, sniegt kvalificētus secinājumus ir patiesi grūts un ļoti atbildīgs darbs. Ar to nenodarbojas portālu apmeklētājs. To nespēj pat ne ikkatrs profesionāls žurnālists. *Preses klubs* ir uzņēmies bīstamu – filtra lomu: atlasīt 4-6 dienas skaļākos virsrakstus, lai caur tiem vērtētu mūsu dzīvē „aktuālāko”. Ja Aivis Ceriņš atklāti pateiktu, kāpēc viņš ir pieķēries tieši šiem konkrētajiem nosaukumiem, es labprāt pārskatītos uz viņa intelekta vilni un uzlūkotu Latviju no šī lieveņa. Un kāpēc lētie, reizēm pat no bezatbildīgiem sociāliem tīkliem izķertie, atspulgi ir tas, par ko man obligāti jādoma un kopā ar nopietniem studijas viesiem kopā jāspriež? Pārslēdzu citu kanālu. Dabiski, ka cits slinkāks mediju patērētājs neko nesalīdzinās, ticēs seksīgiem virsrakstiem, nedrošiem avotiem un virspusējiem secinājumiem. Lūk, šī ir tā zombēšanas **formula, pret kuru** es aicinātu raidījuma veidotājus strikti iestāties. Pirmkārt, katru virsrakstu kopā ar raidījuma vadītāju, nevis ņemt kā „rubli”, bet asprātīgi izspēlēt vismaz trīs versijās, lai uzreiz nonāktu pie problēmas būtības. Otrkārt, neapspriet neanalītiskas un neprofesionāli virspusējas publikācijas. Tas arī kopumā uzlabotu ‘garīgās veselības’ kvalitāti ļaudīm, kuri paši negrib atšķirt informācijas graudus no sēnalām.

Ir patīkami aizvien biežāk redzēt šī raidījuma viesu vidū komplektu: politiķis, augstas raudzes žurnālists, talantīga personība. Jā, tad tas ir *Preses klubs*.

Tiešraide “Te un tagad” ir būtiski palielinājusi savu tehnisko jaudu. Arī korespondenti tādēļ ieguvuši otru elpu. Pasākumi dzen cits citu, kanāla Rīga TV24 auditorija ar gandarījumu sekoja mūzikas festivāla *Positivus* norisēm. Jāvēl, lai entuziasms nemazinās, jo konkurenti nesauž.

Rīga TV24 sabiedriskā pasūtījuma izpildes daļa, neraugoties uz manu pārsvarā necildinošo kritiku, tiek un tiks labi pildīta.

Cicerona balvas žūrijas loceklis, mediju un ES lietu eksperts,

Dr. art. Miervaldis Mozers

08.2015